

תת"ע 7034/07/22 - מדינת ישראל נגד שרה פז

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7034-07-22 מדינת ישראל נ' פז
תיק חיצוני: 47150110154

בעדותה בפני

כבוד השופט יהונתן שניאור	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
שרה פז	נגד
	נאשמת

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 31.5.21 נהגה ברכב בשדרות גולדה מאיר בירושלים ובעת שהרכב היה בתנועה, אחזה או השתמשה בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
2. הנאשמת כפרה במיוחס לה והתיק נקבע לשמיעת ראיות.
3. מטעם המאשימה העידו 2 עדות.
4. עת/1 רס"ר זאודה אלמו באמצעותה הוגש הדו"ח (ת/1) וסרטון מצלמת גוף (ת/2). לדבריה כפי שרשמה בת/1 עמדה בגרם מדרגות לצורך אכיפה כשפניה לכיוון התנועה, הבחינה בנאשמת "כאשר הנ"ל מחזיקה בידה הימנית בטלפון נייד מסך נגיעה בגובה החזה, כיסוי כסוף ספר כאשר פניה כלפי הטלפון ולא לכביש. לציין כי העבירה נראתה בבירור ללא כל מסתור ...".
5. עת/1 רשמה מפי הנאשמת את הדברים הבאים: "אני ממהרת לבדיקה חשובה, אני לא מפה בגלל זה".
6. בעדותה בפני חזרה עת/1 על הרשום בת/1 והוסיפה כי ממקום עמידתה קיים שדה ראייה פתוח ואולם אינה זוכרת מרחק מדויק ממקום עמידתה לרכב הנאשמת עת הבחינה בה לראשונה.

עמוד 1

7. בחקירתה הנגדית שללה טענת הנאשמת כי הטלפון היה מונח בכיסא שלצד מושב הנהג וחזרה פעם נוספת על כך שהבחינה במכשיר הטלפון בידה הימנית של הנאשמת.
8. לדברי עת/2 רס"ר מעיין יפרח, באמצעותה הוגש מזכר ת/3, נתבקשה ע"י עת/1 לעצור רכב הנאשמת בתחנת האוטובוס עד להגעת עת/1 למקום.
9. הנאשמת טענה כי כלל לא נגעה במכשיר הטלפון אשר היה מונח על הכיסא במושב שלצידה.
- הנאשמת אישרה כי אמרה לשוטרת שממהרת לבדיקה חשובה ושאינה גרה באיזור, אך שללה שאמרה את המילים: "בגלל זה".

דין והכרעה

10. לאחר שבחנתי גירסאות הצדדים, הראיות שהוגשו ושמעתי עדויותיהם, ולאחר שהזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה, השתכנעתי במידה הנדרשת בפלילים כי הנאשמת עברה העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת על פי גירסתה בלבד וזאת מהנימוקים הבאים.
11. הנימוק הראשון: תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 קובעת כהאי לישנא:
- 28(ב) (1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -
- (א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;
- (ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s);
- (2) בתקנת משנה זו -
- "דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו;
- "טלפון" - מכשיר המיועד לתקשורת אשר קיימים בו לחצנים לחיוג.
12. הנאשמת לא שללה כי בעת שהשוטרת הבחינה בה, ניהלה שיחת טלפון (פרו' עמ' 5 ש' 25) וזאת כאשר מכשיר הטלפון מונח על הכיסא במושב שלצידה (פרו' עמ' 4 ש' 17).
- כמו כן אישרה כי ברכב אין מתקן לטלפון אלא מערכת מולטימדיה בלבד (פרו' עמ' 6 ש' 18).

13. דהיינו, גם לגירסת הנאשמת, עברה העבירה המיוחסת לה בעובדות כתב האישום עת עשתה שימוש בטלפון שלא הונח באופן יציב המונע את נפילתו. הנחת מכשיר הטלפון במושב שליד הנהג אסורה על

פי התקנה ועלולה לגרום לסיכון בעת בלימת חירום או פניה.

14. הנימוק השני: מעבר לאמור לעיל ולאחר שהזהרתי עצמי כי המדובר בעדות יחידה, אני קובע כי עדותה של השוטרת עדיפה עלי. השוטרת העידה באופן ענייני ואמיתי ועדותה עמדה במבחן החקירה הנגדית.

השוטרת עומדת במקום למטרת אכיפה ונותנת דעתה לבחון האם מתבצעת עבירה. בלתי סביר ובלתי הגיוני שתטפול בנאשמת אשמת שווא.

מדובר בשוטרת ותיקה, מנוסה ומיומנת אשר הוצבה במקום לצורכי אכיפה.

לא הוצג לפני כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטרת טעתה או לא דיברה אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של שוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ י-ם) 2416/08 **גלבוש נ' מדינת ישראל**).

15. בגירסת הנאשמת, לעומת זאת, עלו סתירות ואי דיוקים כמפורט להלן:

משנשאלה הנאשמת בחקירתה הנגדית:

"ש. כאשר נשאלת על ידי השוטרת מה קרה למה את נוגעת בטלפון בנסיעה, ענית: למה נגעתי? כי אני ממהרת לבדיקה.

השיבה: ת. לא אמרתי שנגעתי בו אלא אמרתי לא נגעתי בו" (פרו' עמ' 5 ש' 13).

16. דבריה אלה של הנאשמת, למצער, אינם נכונים. צפיתי בסרטון ועל אף הקשיים הטכניים ניתן להבין השתלשלות העניינים כדלקמן (החל מזמן 01:12):

"שוטרת: מה קרה לטלפון? למה את נוגעת בו באמצע נסיעה?

נאשמת: למה נגעתי בו? אני לא מכירה אני מגיעה לבדיקה.

שוטרת: אז תעצרי בצד תעשי את זה אני אפילו דופקת לך פה ואת לא שמה לב מרוב שאת שקועה.

נאשמת: אני לא מכירה את ירושלים. אני רועדת בנסיעה לא מכירה את העיר."

17. דהיינו, על פי הסרטון ניתן ללמוד כי הנאשמת לא מכחישה כי אחזה בטלפון ואף מסבירה מדוע עשתה כן.

18. כמו כן, לאחר שהשוטרת פירטה כי הבחינה בטלפון בתוך כיסוי ספר, טענה הנאשמת בתחילה כי מכשיר הטלפון לא היה מכוסה בכיסוי ספר (פרו עמ' 4 ש' 18) ואולם לשאלת בית משפט השיבה כי אכן היה ברשותה כיסוי ספר גם במועד העבירה (פרו עמ' 6 ש' 22).
19. הנאשמת שללה בעדותה כי הודתה בפני השוטרת בביצוע העבירה. לדבריה, אכן אמרה לשוטרת: "אני ממהרת לבדיקה חשובה, אני לא מפה" אך אומרת שלא אמרה את המילים: "בגלל זה" (פרו עמ' 5 ש' 5 ואילך).
20. תגובתה הספונטנית מחזקת ראיות המאשימה. לו היתה גרסתה של הנאשמת נכונה, מיד היתה שוללת באופן ברור וחד משמעי שימוש או אחיזה בטלפון. גרסתה הספונטאנית, לפיה מיהרה ואינה מכירה את המקום מהווה ראשית הודיה.
20. לאור האמור, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי כי בעדות יחידה מדובר, אני מרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.